

عنوان مقاله:

ارزیابی توزیع مکانی دمای سطح زمین در محیط زیست شهری با کاربرد سنجش از دور حرارتی

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 39، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید محمود هاشمی - دانشگاه تهران، دانشجوی دکتری برنامه ریزی محیط زیست

سید کاظم علوی پناه - دانشگاه تهران، استاد گروه سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی،

مرتضی دیناروندی - دانشگاه تهران، دانشجوی دکتری برنامه ریزی محیط زیست

خلاصه مقاله:

در عصر کنونی، شهرها به عنوان اصلی ترین زیستگاه گونه انسان، تاثیرات ژرفی بر بیوسفر گذاشته اند. این تغییرات گسترده انسانی، پیامدهای ناخواسته و ناخوشایندی همچون افت کیفیت محیط زیستی را نیز به همراه داشته است که سرانجام به کاهش «کیفیت زندگی» منجر می شود. گرمتر شدن محیط زیست شهری یکی از این آثار ناآگاهانه توسعه شهری ناپایدار است که «جزیره حرارتی شهری» نامیده می شود. جزایر حرارتی سطحی به گرمتر بودن سطوح شهری نسبت به شرایط گذشته آنها و همچنین نسبت به سطوح پیراشهری دلالت می کند و از طریق سنجش از دور حرارتی قابل شناسایی و تجزیه و تحلیل است. در برنامه ریزی محیط زیست دو مرحله اساسی قابل تمیز است: یکی تحلیل و تبیین و دیگری ترکیب و تجویز. تاکید اصلی در این پژوهش بر ارزیابی شرایط دمای سطح محیط زیست شهری معطوف شده است تا به تجویز راه حل. در این مطالعه، توزیع مکانی و گرادینت تغییرات دمای سطح و همچنین شاخص پوشش گیاهی NDVI در منطقه شهری تهران با استفاده از تصویر ماهواره ای لندست ETM+7 تجزیه و تحلیل شده است. نتایج نشان می دهد بر خلاف انتظار، حداکثرهای دمایی سطح در پهنه های متراکم شهری حضور گسترده ای ندارند و در پهنه های کوهستانی، ارتباط بین LST و NDVI پایین است و به طور کلی گرادینت توزیع دمایی در منطقه شهری تهران از شمال شرق به جنوب غرب کاهش می یابد. همچنین حداکثر دمای LST، بیشتر در پهنه های کوهستانی شرق (بی بی شهربانو) و پهنه صنعتی غرب مشاهده می شوند.

کلمات کلیدی:

ارزیابی محیط زیست شهری، دمای سطح زمین، سنجش از دور حرارتی، منطقه شهری تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578244>

